

Joost Vullings: parlementair verslaggever in Den Haag

Door Elsa schrier

Joost Vullings (37) studeerde politicologie aan de Universiteit van Leiden. Tegenwoordig is hij politiek verslaggever bij NOS radio 1. Naast zijn studie was hij vooral actief op studentenvereniging Augustinus. Pas aan het einde van zijn studie kwam zijn roeping voor de journalistiek aan het licht.

Hoe was je studententijd?

Ik heb studeerde politicologie van 1989 tot 1996. In totaal heb ik dus zeven jaar over mijn studie gedaan. In het eerste jaar haalde ik keurig mijn propedeuse. Daarna deed ik het rustig aan. Ik deed gewoon wat er van me werd gevraagd en volgde maximaal vier vakken per jaar. Aan het einde van mijn studie nam ik weer een eindsprint om mijn studieduur binnen de perken te houden.

Binnen de SPIL was ik niet actief. Op Augustinus daarentegen was ik wel veel te vinden. Ik stak veel tijd in commissiewerk en in het gezelschap de Orde der Tempeliers, waar ik een van de oprichters en ook de eerste voorzitter van was. Ongeveer de helft van al mijn tijd besteedde ik aan Augustinus. Een kwart van mijn tijd reserveerde ik om bij te verdienen en zo bleef er nog een kwart over voor studeren.

Welke richting heb je kozen binnen je studie?

Ik heb de afstudeerrichting Internationale Betrekkingen gekozen. Ik vond het belangrijk om een richting te kiezen, maar heb niet al mijn vakken binnen dit kader gevold. Ik vond het belangrijk om breder in te zetten. Daarom heb ik bijvoorbeeld ook vakken als parlementaire geschiedenis gevolgd.

Mijn scriptie was ook een combinatie van nationale en internationale politiek. Bij Fred van Staden, hoogleraar en toenmalig voorzitter van Instituut Clingendael, heb ik onderzoek gedaan naar de argumenten en motieven van Nederland om deel te nemen aan de missie in Srebrenica. Naast de officiële

“Ik deed gewoon wat er van me werd gevraagd en volgde maximaal vier vakken per jaar”

redenen, zoals het moeten redden van mensenlevens, bleek uit het onderzoek dat bij de ministeries van Defensie en Buitenlandse Zaken andere belangen speelden. Het ministerie van Defensie hoopte via deelname aan de missie op een verhoging van het defensiebudget en het ministerie van Buitenlandse Zaken hoopte door een gewillige bijdrage meer internationale invloed te verwerven met een plaats in de internationale contactgroep. Later deed de commissie Bakker eveneens onderzoek naar de politieke besluitvorming over deze en andere vredesmissies. Mijn scriptieonderwerp was dus erg actueel en relevant.

Hoe ben je uiteindelijk in de journalistiek terecht gekomen?

In de afronding van mijn studie moest ik ook nog een paper voor het vak Politiek en Massacommunicatie inleveren. Dit vak had ik allang gevolgd, maar het was nooit gekomen tot het inleveren van de paper. De docent van het

vak, Willem Breedveld, was politiek commentator van het dagblad *Trouw*. Hij was erg te spreken over het door mij eindelijk ingeleverde paper en zei dat hij nog een stage voor me had. Ik had toen al stage gelopen bij Clingendael en wilde mijn studie afronden door me te concentreren op het schrijven van mijn scriptie. Daarom ben ik destijds niet op dat aanbod ingegaan.

Journalistiek trok me eigenlijk wel. Achteraf gezien heb ik bijvoorbeeld altijd wel in redacties van de schoolkrant gezeten en ben ik politicologie gaan studeren omdat ik geïnteresseerd was in de actualiteit. Zodoende had ik me na mijn studie aangemeld bij het *Leids Nieuwsblad* om de lokale politiek te verslaan. Dit betaalde slechts 30 cent per re-

Joost Vullings (rechts) interviewt tijdens de VN-klimaatop op Bali in 2007 Yvo de Boer, de hoogste klimaat-diplomaat van de VN.

gel, dus je moest hard doortypen om er fatsoenlijke inkomsten aan over te houden. Ik wilde vanuit dit werk solliciteren naar een andere baan, maar elke keer werd ik het net niet. Daarom besloot ik Breedveld te bellen om te vragen of hij alsnog een stage voor me wist. Ik kon stage lopen bij de redactie van het Radio 1 journaal. Direct na mijn stage kon ik daar aan de slag op freelance basis en na anderhalf jaar kreeg ik een vast contract aangeboden. Vanaf het politiek roerige jaar 2002 ben ik parlementair verslaggever in Den Haag.

De ideale omgeving voor een politicoloog?

Als politicoloog heb je een brede kennis, niet alleen op het gebied van de nationale politiek maar je weet bijvoorbeeld ook iets van rechten, economie en de politieke verhoudingen in het buitenland. Dit vergroot je begrip van zaken en hier heb je vooral in het begin van je werk veel profijt van. Op de redactie is ongeveer 50% afkomstig van de school voor journalistiek. De andere helft bestaat uit politicologen en alfawetenschappers. Tijdens mijn stage merkte ik

al dat studenten van de school voor journalistiek evenveel leerde als ik. Zij hebben wel een voordeel in het schrijven van teksten, maar dit kun je in de praktijk snel leren.

Primeur

Leuk aan het werk is dat politici jou net zo hard nodig hebben als jij hen. Politici staan dus erg voor je open en dat levert nog wel eens mooie primeur op. Zo had ik de primeur op het nieuws van de bezuinigen binnen Defensie waardoor bijvoorbeeld vliegveld Valkenburg moest verdwijnen. Ook had ik als enige commentaar van Herman Heinsbroek die een nieuwe politieke partij wilde oprichten. Op de sluitingsdag van de inschrijving voor nieuwe partijen belde ik hem om een reactie op zijn vakantieadres in de côte d'azur. Vervolgens was hij dagen telefonisch onbereikbaar waardoor mijn gesprek met Heinsbroek over zijn politieke plannen in alle media was te horen.

Heb je nog voordeel van het netwerk dat je tijdens je studie hebt opgebouwd?

In mijn eerste jaar, op 25 april 1990, werd de Orde der Tempeliers op-

gericht. Inmiddels zijn er weer eerstejaars die in dat jaar zijn geboren. Het gezelschap is in de loop der jaren enorm uitgebreid. Ik woon in Leiden dus kom ik nog wel eens op de borrel. Naast het sociale netwerk krijg je vanuit verschillende disciplines aardig wat interessante verhalen te horen.

In het Kamergebouw werken veel oud-Augustijnen. Het is fijn en verhelderend om met hen te spreken omdat zij zaken vanuit een heel ander licht beschouwen. Zij hebben een ander vakgebied en kijken dus vanuit een ander perspectief naar politiek en besluitvorming in de aparte wereld die Den Haag is.

Wat kunnen politicologen doen om in jouw voetsporen te treden?

Op een borrel word ik veel aangesproken door mensen die ook de journalistiek in willen. Ik geef ze mijn telefoonnummer, maar word vervolgens nooit door hen gebeld. Journalistiek is een praktijkvak dat je alleen kan leren door veel ervaring op te doen. Loop dus stage of meld je aan als politiek verslaggever bij lokale media zoals het *Leids Nieuwsblad* of *Radio West*.

Sommigen zijn van mening dat journalistiek echt een roeping is, maar je moet het vooral leuk vinden. Financieel gezien hoef je een carrière in dit werkveld in ieder geval niet te ambiëren. Je hoeft trouwens niet echt foutloos te kunnen schrijven. Omdat de teksten voor radio en televisie toch worden voorgelezen, zal niemand vallen over een verkeerde 'd' of 't.' Dit hoeft dus niet een overweging te zijn om er niet aan te beginnen. In de praktijk leer je het snelst. Een postdoctorale opleiding in de journalistiek is aardig, maar in je studententijd moet je eigenlijk al de basis leggen door praktijkervaring op te doen. ■